

Bestuurstafel

Van de bestuurstafel – december 2020

Op zondag 25 oktober 2020 hebben we de Algemene Ledenvergadering gehouden in de Besant Hall. Er zijn die middag drie nieuwe bestuursleden gekozen: Ingmar de Boer – vicevoorzitter, Carrie Verhoeven – secretaris, Richard van den Boomen – bestuurslid (foto's hieronder van links naar rechts). Guido Lamot en Margreet Meek zijn afgetreden als vicevoorzitter en bestuurslid.

Eind september is verschenen de nieuwe brochure *Richtlijnen voor Meditatie* van Vicente Hao Chin. Meditatie in de loges en centra wordt gestimuleerd vanuit de *Vereniging in Verandering*.

Begin van dit jaar gaf de Covid-19 pandemie een hoopvol beeld voor wat betreft de reacties van de wereldbevolking: je zag een toename van positieve ontwikkelingen in de geest van broederschap. Later, in de zomer en de maanden daarna zagen we helaas ook polarisatie snel om zich heen grijpen door onenigheid over de genomen maatregelen, en zelfs dubieuze complottheorieën.

Polarisatie is altijd het gevaar dat op de loer ligt in deze wereld van dualiteit. Theosofen weten dat en stellen daar tolerantie tegenover, en een relativerende en onthechte wijze van reageren, zoveel mogelijk gestuurd vanuit hoger manas, dat boven dualiteit uitreikt naar eenheid. Theosofen weten dat vrijheid niet afhangt van omstandigheden, maar een innerlijke kracht is. Men kan vrij zijn in alle omstandigheden. Dat beseft men zodra men inziet dat voor een spirituele ontwikkeling *onderscheidingsvermogen* en *ongehechtheid* nodig zijn, Sanskriet: *viveka* en *vairagya*. Wanneer deze twee onlosmakelijk deel uitmaken van onze levenshouding ontstijgen we de dualiteit. Dan is er een opening ontstaan naar

Bestuurstafel

bevrijdend leven wat uitzicht geeft op het werkelijke doel van ons mens-zijn. Het begin van *Het Pad* is de geboorte van het Licht in ons (mikrokosmos). Dat is de eigenlijke betekenis van het kerstfeest dat we vieren tegelijkertijd met het begin van de nieuwe zonnecyclus na de kortste dag van het jaar. (de makrokosmos)

Het verhaal van Jezus is al vroeg ingevoegd in de zonne- en maankalender die de oudere religies volgden. Toen keizer Constantijn besloot het christendom tot staatsgodsdienst van het Romeinse Rijk te maken, was bij de soldaten de Mithrasdienst uit Perzië heel populair. Omstreeks 25 december vierde men de geboorte van de zonnegod Mithras. Het vroege Christendom paste zich hieraan aan, hoewel die datum pas in de zevende eeuw officieel tot de geboortedatum van Jezus werd uitgeroepen. Voor Pasen koos men ervoor de maankalender te volgen; in de vierde eeuw werd officieel vastgesteld hoe de datum berekend moest worden.

In haar voordracht *Het Verhaal van de Christus** betoogde Annie Besant in januari 1898 in Amsterdam dat het verhaal van Jezus Christus, dat de grondslag van het Christendom vormt, eigenlijk is samengesteld uit twee delen: het levensverhaal van Jezus en het verhaal van Christus. De kerkvaders en de eerste christenen wisten dit heel goed, maar in de loop van de eeuwen heeft men dit inzicht gaandeweg verloren. Tegenwoordig vindt men het evangelie met zijn tegenstrijdigheden een verwarrend verhaal. Het wordt hoofdzakelijk gelezen als uiterlijke geschiedenis, de biografie van Jezus van Nazareth, die gezien werd als de Zoon van God, waarbij critici dan opmerken dat er geen hard bewijs voor is dat dit alles wat hier verteld wordt ooit echt heeft plaatsgevonden. Hierdoor boet het verhaal aan kracht in.

Zoals we hierboven kort aanduiden is het verhaal van Jezus ingevoegd in de Zonnecyclus. Dit wijst op de verbinding van de microkosmos en de macrokosmos. De andere kant is het verhaal van de mystieke Christus, *de Menswording van God*. Het begint bij de *De Doop in de Jordaan*. Terwijl Jezus zich op zijn 30e laat dopen door Johannes de Doper, daalt, volgens het verhaal, de Heilige Geest als een duif op hem neer. Dan verbindt zich de *Avatar* - de Christusgeest, de geest van de tweede persoon van de drie-eenheid, de Zoon - met Jezus, en deze wordt dan de *Gezalfde* (in het Grieks Christos). Daarna is het niet meer Jezus die in het publiek optreedt, maar deze Avatar, de Christus, de Heiland, de Verlosser, drie jaar lang tot de kruisiging en opstanding, *Pasen*.

En dan komen we aan het belangrijkste aspect van het verhaal: Waarom vindt deze *Menswording van God* plaats? Opdat *omgekeerd* de mens weer een God kan worden. De mens is van goddelijke afkomst. Komend uit de eeuwigheid waar eenheid heerst, betreedt hij *de kringloop van noodzakelijkheid* (Blavatsky), de wereld van de dualiteit. Daar is eigenlijk dat goddelijke deel onwerkzaam,

Bestuurstafel

gekruisigd, doordat het bewustzijn van de sterfelijke persoonlijkheid overheerst; de mens is zijn afkomst vergeten. Na de lichtgeboorte ontstaat het besef dat de persoonlijkheid eigenlijk het onechte, sterfelijke deel van de mens is. Door de onthechting en zelfversterking die hij praktiseert neemt de mens zelf het kruis op zich zodat in hem de Godmens, zijn ware oorspronkelijke aard, verlost wordt, tot opstanding komt. Dit maakt het verhaal compleet doordat het uitmondt in het besef en de daaruit volgende levenspraktijk van *Christus in mij*. Blavatsky wees erop dat wij allen een Christus moeten worden. In plaats van ons blind te staren op een al of niet historisch verhaal moeten we de hand aan de ploeg slaan en de brug *Antahkarana* bouwen (verbinding tussen lager en hoger manas), wat leidt tot Buddhi – door Blavatsky en later Annie Besant in deze voordracht gelijkgesteld met de *Christus in onszelf* – en uiteindelijk tot Atma, de verwezenlijking van het doel van onze evolutie.

Om met de 17e eeuwse dichter en mysticus Angelus Silesius te spreken:

*Werd Christus duizendmaal in Bethlehem geboren
Maar niet in uw eigen hart, zo waart ge toch verloren.*

*Het Kruis op Golgotha verlost u van geen kwaad
zo in uw eigen hart het niet geheven staat.*

Wim Leys, voorzitter.

* Deze voordracht is te vinden op onze website bij "Online Literatuur" en daarin "boeken", "Besant, A.", "Vier voordrachten . . ." [Annie Besant / Vier voordrachten over theosofie](#)

